

DIGITALISERINGSPLAN

2021-2022

MHB.04683

HAUGALANDMUSEET.NO
post@haugalandmuseet.no

**HAUGA
LAND
MUSEET**

**HAUGA
— LAND
MUSEET**

DIGITALISERINGSPLAN 2021-2022

Innhold

1.INNLEDNING	3
2.DEFINISJONER	3
3.HVA SKAL DIGITALISERES I HAUGALANDMUSEET?	4
Fotosamling	6
Gjenstandssamling	10
Kunstsamling	11
Audiovisuell samling (AV-materiale)	11
Privatarkiver	12
4.DIGITALISERING I NASJONALBIBLIOTEKET	12
5.VEILEDERE FOR DIGITALISERING	14
Fotografier	14
Gjenstander og kunst	14
6.SIKRING AV DIGITALE FILER	14
7.HOVEDMÅL OG TILTAK I PLANPERIODEN 2021-2022	15

1. Innledning

Haugalandmuseet har en samling på ca. 672 000 fotografi, 80 000 gjenstander, 2600 kunstverk, 1700 audiovisuelle objekter og 150 hyllemeter med privatarkiver. Vi har registrert 57 287 objekter (hovedposter), med til sammen 122 000 digitale filer (grupperinger, komplekse objekter, serieregistrering av foto). Det settes årlig av tid og ressurser til digitalisering. Allikevel er etterslepet stort, og det vil fortsette å være slik i uoverskuelig tid framover. Denne planen redegjør for status for digitalisering og planer for de neste to årene, og skisserer noen mål fram mot 2050. Planen skal revideres i 2022, med ny plan for 2023-2030.

2. Definisjoner

Digitalisering omhandler prosessen med å avfotografere og skanne fysisk materiale til en digital fil. Målet med digitaliseringen er som regel å øke tilgangen til materialet samtidig som man i økt grad beskytter det fysiske objektet. For å spare ressurser, ved å unngå å stadig måtte gjøre jobben på nytt, bør man legge en bevaringsplan for den digitaliserte kopien i tillegg til bevaringsplanen for det fysiske objektet.

Digitalt født materiale er helt avhengig av gode media-uavhengige løsninger, for de har ingen tilsvarende fysisk kopi. Digitalt født materiale krever en aktiv vedlikeholdsstrategi. I tillegg er forvaltning av multimedia- installasjoner en utfordring, da de består av ulike digitale og fysiske objekter som tilsammen utgjør en helhet man ønsker å bevare. Alle disse er tjent med at man tenker sikkerhet og langsiktighet når man legger bevaringsstrategier.

Digitalisering for

- tilgjengeliggjøring
- sikring av materiale som har dårlig tilstand/er i en nedbrytningsprosess

Digitalisering krever:

- bevaringsplan for det digitaliserte objektet
- vedlikeholdsstrategi/bevaringsplan for digitalt født materiale

3.Hva skal digitaliseres i haugalandmuseet?

Haugalandmuseet har fotosamling, gjenstandssamling, kunstsamling, audiovisuell samling og privatarkiver. Det er et mål at alle samlingene skal bli mest mulig tilgjengelige for publikum, og tilgjengelig for forskning. Digitalisering av samlingene bidrar til å oppnå dette målet. I dag er det vanlig at fotografi, positiver og negativer skannes på en flatbed-skanner eller reprofotograferes med kamera. Gjenstandssamlingene og kunstsamlingene fotograferes med kamera. Audiovisuelle samlinger (lyd- og film) overføres fra analoge til digitale filer med analogt og digitalt utstyr. Haugalandmuseet har kun utstyr for digitalisering av magnetbånd («kassetter»). Papirarkiver kan skannes på store flatbread-skannere. Pr. i dag har vi ikke skannere for dette formålet.

I Primus har vi følgende hovedposter: 25 779 fotografi, 28 895 gjenstander, 2168 kunstverk, 56 bygninger og 389 lydopptak. Alle objekter i Primus har en eller flere digitale filer knyttet til seg, - bilde eller lydfil. Film og privatarkiver er ikke digitalisert. Primus er vår katalog over samlingene, og derfra kan vi publisere samlingene på nett, til Digitalt Museum, der alle kan søke i og finne objekter og informasjon om objektene. Det er et mål at flest mulig av objektene som er registrerte i Primus skal publiseres på Digitalt museum. Noen objekter og samlinger er klausulerte eller kan ikke legges ut på nett av personvern hensyn. Det vil derfor til enhver tid være samlinger som er digitaliserte, men ikke tilgjengelige for et allment publikum.

Nedenfor er en tabell som viser antall katalogiserte (hovedposter i Primus), samt antall objekter (grupperinger, komplekse objekter, serieregistrering av foto). Ut fra denne tabellen kan en se at nesten alle fotografi er publiserte på Digitalt Museum, mens under 1/3 av gjenstandene er publiserte. Det skyldes at vi mangler foto av en stor del av gjenstandene – og disse er ikke gjort tilgjengelige for publikum.

Samling	Antall	Katalogisert (hovedposter i Primus) pr. 31.12.2020 (i parentes totalt antall objekter)	Digitaliserte pr. 31.12.2020	Publisert på Digitalt Museum pr. 31.12.2020
Gjenstand	80 000	28 895	44557	11650
Fotografi	672 000	25 779	75016	24049
Kunst	2600	2168	2226	589
Bygning	56	56	56	46
Lyd	800	389	500	5
Film	734	0	0	0
Arkiv (hyllemeter)	150	0	0	0
Tilsammen	676 340	57287	122 355	36 373

Det settes årlig av ressurser til digitalisering, samt mål for digitaliseringen. All digitalisering må sees i sammenheng med grundig dokumentasjon av det enkelte objekt. I samlingsforvaltningen er digitaliseringen en av flere oppgaver, som gjøres i forkant eller i etterkant av selve dokumentasjonen. Ved digitalisering av fotosamlinger er digitalisering som oftest det første leddet i prosessen. En digital fil av et fotografi gjør det enklere å se motivet, samt eventuelle skader på fotografiet. Dokumentasjonsprosessen som følger består blant annet i beskrivelse av motiv, oppføring av emneord, aksisjon (giver og årstall) og datering, samt tilstandsbeskrivelse, der dette er nødvendig. Alt dette legges i databasen Primus.

Ved digitalisering av gjenstander og kunstverk, blir objektene som oftest dokumentert i Primus først, med informasjon som betegnelse/tittel på verk, aksisjon (giver og årstall), datering, materiale/teknikk og mål. Fotografering, dvs. digitalisering av objektene er det siste ledd i prosessen. Når vi setter oss mål for digitalisering, må vi vurdere samlingenes

kompleksitet og tilstand. Noen samlinger er komplekse og krever grundig dokumentasjon, andre samlinger vil kunne registreres raskt.

Etter over 20 år med digitalisering (dvs skanning/fotografering av fysiske objekter til digitale filer) har vi en del erfaringstall å bygge på. Én stilling vil i gjennomsnitt kunne digitalisere og registrere 2000 fotografier i året. I dag har vi ett årsverk som kun jobber med digitalisering, ompakking og registrering av fotografi, samt ett årsverk i prosjektstilling som arbeider med digitalisering, ompakking og registrering av en fotosamling. Vi har to prosjektstillinger som begge registrerer gjenstander, én stilling som har samlingsforvaltning som oppgave, og en stilling som kombinerer forvaltning/registrering og formidling og annet publikumsarbeid. Vi har også engasjert en fotograf i 50% stilling, som i hovedsak fotograferer gjenstander og kunstverk.

Det er kun én av disse stillingene som lønnes av faste driftsmidler øremerket forvaltning. I tillegg kommer konservatorstillingen, som er leder for samlingsforvaltning og forskning i museet. Resten av stillingene og ressursene er prosjektstillinger, som ikke gir forutsigbarhet over lang tid. Ved hjelp av erfaringstall og de ressurser vi har til rådighet i dag, kan vi se for oss følgende progresjon for digitalisering i Haugalandmuseet. Denne beregningen er basert på dagens situasjon. Med færre ressurser i framtiden, vil tallene gå ned, med flere ressurser kan digitaliseringen gå raskere.

Fotosamling

Status

Haugalandmuseet har en stor fotosamling, med anslagsvis 672 000 fotografier i samlingen. Den består av flere arkiver etter atelierfotografer, med mange portretter og gruppebilder. Det største fotoarkivet er etter Margit Petersen, med 97 000 glassplater, med tilhørende protokoller. I disse arkivene er det også en del oppdragsfoto fra næring og industri i Nord-Rogaland. Rundt 15 000 fotografier er enkeltbilder eller serier tatt av privatpersoner, mens resten av samlingen består av småarkiver/samlinger fra bedrifter og privatpersoner. Disse småarkivene varierer i størrelse fra 50 til flere hundre fotografier.

Fotosamlingene som er i Haugalandmuseets eie i dag er kommet inn til museet fra 1945, registrert og ordnet etter Fotosekretariatets mal for fotoregistrering siden 1980, registrert i Win Regimus fra 1999, i Primus fra 2006 og digitalisert (skannet til digitale filer) siden 2000. Før 2010 ble enkeltfotografier og serier tatt av fotografer og privatpersoner prioritert, med hovedvekt på motiver fra bygater, landskap og grupper/aktiviteter. Fra 2010 har museet i tillegg prioritert å digitalisere og registrere negativer fra de store fotoarkivene: Margit Petersen, Sigrid B. Hauge, Fredrik T. K. Monclair og Jordal foto. De tre førstnevnte arkivene rommer glassplatenegativer, det sistnevnte består av acetatnegativer. Prioriteringen er en kombinasjon av et ønske om å få digitalisert og tilgjengeliggjort portretter og grupper, til glede for befolkningen i regionen, samt tilstanden på arkivene. Ved tilstandsvurdering, stikkprøver, utført av fotoarkivar for museene i Rogaland i 2014 og 2017, ble dårlig tilstand avdekket på deler av samlingen. Rundt 50% av glassplatene kom i tilstandskategori 2 og 3 (fremskreden nedbryting og dårlig eller kritisk tilstand) og 20 % av plastnegativene kom til i i tilstandskategori 2 (fremskreden nedbryting).¹ Fotografier er dessverre utsatt for både mekaniske skader og biologiske nedbrytningsprosesser. Arkivene som kom dårligst ut, har siden 2014 blitt prioritert for digitalisering.

Det er en pågående diskusjon blant fotobeveringsinstitusjoner (museum, arkiv og bibliotek) om store fotoarkiver skal behandles etter en arkivtankegang eller om en skal behandle hvert negativ og motiv som unike objekter, som digitaliseres og gjøres tilgjengelig. I Haugalandmuseet er museumstanken rådende, der fotografiene betraktes som kulturhistoriske objekter, der negativene og motivene behandles som unike objekter. I museumsstatistikken blir vi også bedt om å registrere antall fotografier, ikke antall fotoarkiver.

I vårt tilfelle har museumstanken vist seg å være god. Når vi har digitalisert, registrert, pakket om og publisert utvalg fra arkivene viser det seg at svært mange finner fram til motivene på Digitalt Museum og bestiller bilder av slekt, samt sender oss opplysninger om navn. Ved digitalisering følger ompakking fra gamle konvolutter og skoesker til syrefrie

¹ Etter første tilstandsvurdering i 2014, startet arbeidet med å bygge et kjølemagasin for foto. Magasinet sto ferdig i 2019. Det sikrer god bevaring av fotomaterialet.

konvolutter og esker. Resultatet er god bevaring, der nedbrytningen av fotomateriale går seinere. Dermed ser en at dokumentasjon/registrering, digitalisering og bevaring av fotomaterialet er oppgaver som følger hverandre, og i sum styrker både fotobevaringsarbeidet og tilgjengeligheten til samlingen. Dette taler også for en fortsatt museumstanke for fotosamlingene, - også for store fotoarkiver. Ved å dukke inn i arkivene og digitalisere utvalg, vil en få innsikt i samlingen, avdekke eventuelt dårlig tilstand og dermed sikre en enda bedre forvaltning av dem. Vi vil også få kunnskap om samlingen som ikke er mulig å få tak i uten å digitalisere negativene.

Et godt eksempel er valget om å digitalisere alle Margit Petersens glassplater fra året 1945, i alt 2500 plater. Dette lille prosjektet viste oss mangfoldet en samling kan romme: -Fire søstre – fotografert i januar 1940 -Tysk offiser, Bestilt av Willy Rutten.12.01.1945 -Liten jente i hardangerdrakt: Bestilt av Ingolf Johannesen. Hallelansgt. 23 18.05.1945 -Konfirmanter foran en kamuflert Avaldsnes-kirke – mai 1945 -Den hjemkomne soldat: Otto Staudard Svartevik. Sunhordaland.21.07.1945 -En kaptein og tre korporaler. Bestilt av Per Skogland. 21.08.1945. Glassplatene fra 1945 rommer fortellingen om et år der Norge gikk fra krigs- til fredstilstand.

Tysk offiser: Bestilt av Willy Rutten.12.01.1945

Den hjemkomne soldat: Otto Staudard Svartevik.
Sunhordaland.21.07.1945

Utfordringer

Utfordringene med digitalisering av fotosamlingene knyttes i hovedsak til det store antallet fotografier. Samlingen er så store at vi ikke kan ha som mål å digitalisere alle negativer i alle arkiver, hverken med nåværende ressurser eller med eventuelt flere ressurser i framtiden. Hvis vi teller totalt antall digitale filer i fotosamlingen, utgjør det i dag 75 000. Årsaken til at antall digitale filer er større enn antall hovedposter i Primus (25 779 hovedposter), er at

mange er registrerte som serier. Det gjelder blant annet fotografier fra Haugesund Dagblad, der fotografene i avisa tok serier av hendelser, museets egne dokumentasjonsfoto av bygninger og landskap i regionen, og serier fra fotoarkivene som viser skipsbygging, stabelavløpinger og andre aktiviteter knyttet til industri.

Med utgangspunkt i 75 000 digitale filer, kan vi regne at litt over 10% av fotosamlingen er digitalisert. Hvis vi skulle hatt som mål å digitalisere alle fotografiene, med de ressursene og progresjonen vi har hatt til nå, vil samlingen være ferdig digitalisert i år 2170. Men, vi skal være realistiske, og sette oss et lavere mål, samtidig som vi skal utrede mulighetene for å få digitalisert materialet ved Nasjonalbiblioteket (kap. 4 i denne planen).

1. Vi skal fortsette å lage små prosjekter med digitalisering fra de store fotoarkivene, fordi vi ser at de har stor kulturhistoriske verdi (som glassplatesamlingen fra 1945).
2. Samtidig ser vi for oss å digitalisere protokollene fra fotografene, slik at publikum kan bla gjennom dem, bestille fotografiet, og vi skanner på oppdrag.
3. Vi utreder muligheten for å sende deler av fotosamlingen til nasjonalbiblioteket, for digitalisering der.

Med dette som utgangspunkt kan vi sette oss følgende mål for digitalisering av fotosamlingen:

Samling/arkiv	Antall innen 2030	Antall innen 2040	Antall innen 2050
Større fotoarkiver fra fotografer	40 000	70 000	100 000
Mindre fotoarkiver fra private og bedrifter	30 000	50 000	70 000
Enkeltfotografier fra private	5000	5000	5000
Til sammen	100 000	150 000	200 000

Gjenstandssamling

Status

Samlingene som Haugalandmuseet eier i dag er avbildet med fotografi siden 1925. En del av bildene er bevart med papirkopier i museets arkiver, andre med negativer, og andre igjen som papirkopier limt på eldre katalogkort. Gjenstandene er fotografert med digitalt kamera siden år 2000. Samtidig har en skannet eldre gjenstandsfotografi og lagt dem inn i databasen Win Regimus, deretter i Primus. Antall registrerte gjenstander er 28 895. Av disse har halvparten, 14 164 gjenstander digitale bilder i Primus.

Utfordringer

Museet mangler digitale bilder av halvparten av gjenstandssamlingen. Vi har derfor en stor restanse når det gjelder å skanne eldre gjenstandsfoto, der de finnes, eller ta nye fotografi. Det er å foretrekke å ta nye bilder, da dagens teknologi gir fargebilder, god oppløsning og muligheter for å fotografere objektene fra flere sider, samt ta detaljbilder der det trengs.

Utfordringene med digitalisering av gjenstandssamlingene knytter seg særlig til ressurser og arbeidsforhold. Museet har i dag ingen fast fotografressurs, heller ikke eget arbeidsrom for fotografering av gjenstander. Kravene til digitalisering har økt, og kompetanse, utstyr og lyssetting er viktige faktorer for digitalisering av gjenstander.

Med 50% stilling til fotografering av gjenstander kan vi foreløpig sette oss følgende mål for digitalisering av gjenstandssamlingen (1000 gjenstander pr. år). Med flere ressurser til gjenstandsfotografering, vil målene kunne økes:

Samling	Antall innen 2025	Antall innen 2030	Antall innen 2040	Antall innen 2050
Gjenstander	30 000	35 000	40 000	45 000

1. Fotografering av restanser: Vi skal fotografere alle registrerte gjenstander i Haugalandmuseet innen 2030, evt skanne gamle foto. Dette krever ekstra innsats og ressurser de neste årene.
2. Fotografere gjenstander fortløpende, ved katalogisering av nye gjenstander.

Kunstsamling

Status

Samlingene som eies av Haugalandmuseet i dag er avbildet med fotografi siden 1994. I tillegg til lagring som papirkopier og på CD'er ble bildene også lagret digitalt i en kunstdatabase, utviklet av Terje Rudi Multimedia. Kunstverkene er fotografert med digitalt kamera siden 2003. I 2009 ble alle billedfilene overført til Primus. Pr. i dag er 1903 kunstverk registrert i Primus med digitalt bilde, 265 kunstverk uten bilde. Rundt 400 kunstverk er ikke katalogisert, og har heller ikke digitalt bilde.

Utfordringer

De fleste digitale filene er svært små, og så godt som hele kunstsamlingen må fotograferes om igjen. Med en fotografressurs på 50% (samme ressurs som til gjenstander), kan vi fotograferer rundt 100 verk pr. år. Vi vil ha gjennomfotografert samlingen innen år 2050.

Vi kan sette oss følgende mål for kunstsamlingen:

Samling	Antall innen 2025	Antall innen 2030	Antall innen 2040	Antall innen 2050
Kunst	500	1000	2000	3000

Audiovisuell samling (AV-materiale)

Status

Vi har 1700 audiovisuelle objekter i samlingen. Den fulll eoversikten fikk vi ved en gjennomgang saman med fotoarkivar for Museumstjenestene i Rogaland. Rundt 400 av magnetbåndene er registrerte og digitaliserte. Filmmaterialet er ennå ikkje digitalisert. Vi har utstyr for å digitalisere magnetbånd, men ikkje for annet lydmateriale eller

Utfordringer

Materialet er sårbart og er utsatt for biologisk nedbryting og mekaniske skader. Museet mangler utstyr for digitalisering. Samlingen bør i sin helhet sendes til Nasjonalbiblioteket for digitalisering. Vi kan sette oss følgende mål for den audiovisuelle samlingen:

Samling	Antall innen 2025	Antall innen 2030	Antall innen 2040	Antall innen 2050
Lyd og film	500	2000	fortløpende	fortløpende

Privatarkiver

Status

Haugalandmuseet har 150 hyllemeter med papirarkiver. Noen av arkivene er registrerte i gjenstandsmodulen i Primus, med egne id-nummer. Noen har også digitale bildefiler knyttet til registreringene. Det er som oftest forside av en protokoll, dokumentmappe eller brev bunke, og er kun for gjenkjenning av objektene, ikke for å lese informasjon ut av dem. Pr. i dag er ingen privatarkiver registrerte etter arkivtanken. Vi er i gang med å lage en oversikt over alle privatarkiver i museet. Oversikten skal leveres til IKA Rogaland i løpet av 2021, som et ledd i utarbeiding av bevaringsplan for privatarkiver i Rogaland. I 2021 skal vi også gjennomføre prosjektet «Skipsarkiv i krig og fred», med mål om å få oversikt over alle rederi- og skipsarkiver i museet. Dette prosjektet er støttet av Arkivverket.

Utfordringer

Privatarkivene utgjør en stor del av våre samlinger. De er i dag lite tilgjengelige, og det vil kreve en stor innsats for å digitalisere dem. Pr. i dag har vi ikke ressurser til dette arbeidet, utover eventuelle prosjektmidler. Det vil derfor bli viktig å vurdere om noen av arkivene kan sendes til Nasjonalbiblioteket for digitalisering.

4. Digitalisering i nasjonalbiblioteket

Nasjonalbiblioteket har fått i oppdrag av Storting og regjering å digitalisere Norges kulturarv – papirmateriale, fotografi, film og lydopptak – fra arkiv, bibliotek og museum over hele landet. Arbeidet startet i 2020. Nasjonalbiblioteket har oppskalert digitaliseringsaktivitetene i Mo i Rana og skal bidra til bevaring og enklere tilgjengeliggjøring av kulturarven i ABM-institusjonene i Norge (<https://abmdig.no/>).

«Materialet som skal digitaliseres befinner seg i mange hundre institusjoner spredt over hele landet. Mengdene er store og digitaliseringen vil ta flere tiår å gjennomføre. Institusjonene

som forvalter dette innholdet eies både av stat, kommune og private stiftelser. Dokumenter fra arkiv, bibliotek og museum skal i årene framover passere forbi skannerne i Nasjonalbiblioteket, og resultatet av denne prosessen sikrer evig bevaring og bedre tilgang til dette kulturarvmaterialet» (*Digitaliseringsplan for den norske dokumentbaserte kulturarven (2020)* <https://abmdig.no/vi-digitaliserer-norges-kulturarv/dokumenter/>).

Nasjonalbiblioteket har etablert [Senter for kulturarvdigitalisering](#). Senteret skal sørge for en god kontakt og dialog mellom ABM-institusjonene i Norge og Nasjonalbiblioteket. De skal sørge for at digitaliseringskapasiteten som bygges opp i regi av Nasjonalbiblioteket brukes slik at digitaliseringstakten øker både for egne samlinger, og for materiale som befinner seg i arkiver, biblioteker og museer (...) I tillegg vil Nasjonalbiblioteket oppnevne et rådgivende organ "Rådgivende utvalg for kulturarvdigitalisering" bestående av ledere fra institusjoner som er i målgruppen for å få samlinger digitalisert av Nasjonalbiblioteket».

(<https://abmdig.no/vi-digitaliserer-norges-kulturarv/om-tjenesten/>)

Nasjonalbiblioteket legger opp til klare rammer, med inngåelse av avtaler med de institusjonene AV-materialet kommer fra. Standardavtalen vil være avtale kun om digitalisering, med retur av det fysiske materialet til institusjonene, men det vil også være mulig å inngå avtaler med Nasjonalbiblioteket om donering eller deponering av det analoge materialet, i tillegg til selve digitaliseringen. Nasjonalbiblioteket sørger for at materiale som digitaliseres blir digitalt bevart i Nasjonalbibliotekets bevaringsomgivelse. Dette sikrer at investeringen som gjøres i digitaliseringen ikke går tapt på grunn av eventuelt datahavari i andre institusjoner. Materialet skal primært gjøres tilgjengelige via de eksisterende formidlingskanalene, digitalarkivet.no, digitaltmuseum.no og nb.no (<https://abmdig.no/>)

For Haugalandmuseet er det aktuelt å sende AV-materiale til Nasjonalbiblioteket (NB) for digitalisering. Vi vil også undersøke hvorvidt vi kan sende materiale fra privatarkiver (papir) til NB. Foreløpig er det ikke aktuelt å sende fotografier til NB, men dette kan endres seg i framtiden. Gjenstander og kunstverk må Haugalandmuseet digitalisere selv, med egne ressurser.

5. Veiledere for digitalisering

Fotografier

Vi følger *Veiledning for digitalisering av foto*, av fotoarkivar Madli Hjermann ved Museumstjenestene i Rogaland. Denne veiledningen er en del av planen *Retningslinjer for forvaltning av fotosamlinger* (2018): <https://museumstjenestene.no/publikasjoner/>

Veilederen skal sikre bruk av riktig verktøy, i form av flatbedskannere eller fotoapparat med tilleggsutstyr, og et program for redigering. I Haugalandmuseet bruker vi skannere av merket Epson og Photoshop for redigering utenom kamera-/skannerprogrammet. Det er et mål at skanningen/avfotograferingen skal ha optimal kvalitet, og at man gjør justeringer før skanning slik at det trengs minimal justering på originalfilen. Det er derfor viktig at man passer på å få tilstrekkelig oppløsning på bildefilen.

Gjenstander og kunst

Vi følger *Veileder i fotografering av museumsobjekter* av fotograf Uta Freia Beer og samlingsforvalter Åse Fredrikson (<https://samlingsnett.no/veileder-i-fotografering-av-museumsobjekter>).

Veilederen skal både sikre gode fotografier for publisering, og sikre at museet opparbeider god dokumentasjon av objektet. I veilederen har en fulgt CIDOCs anbefalinger for fotografier som kan brukes til å identifisere objekter. CIDOC, ICOM's International Committee for Documentation, legger vekt på *identity photographs*. Det vil si; dokumentariske fotografier som kan brukes til å identifisere objektet. Fotografiet skal være nøytralt og nøyaktig, og levne liten tvil om objektets identitet.

6. Sikring av digitale filer

De digitale filene lagres nå på egen server, med backup i Haugesund kommune. Det er kommunen sin IKT-avdeling som vedlikeholder server og system for back-up. Museets digitale filer av samlinger utgjør i dag 2500 Gb.

7.Hovedmål og tiltak i planperioden 2021-2022

Digitaliseringsplanen har fire hovedmål og tiltak:

1. Digitalisere egne samlinger: fotografi, kunst, gjenstand og publisere på Digitalt Museum etter egne målsettinger. Målsettinger settes årlig knyttet til de ressurser vi har.
2. Arbeide for å øke egne ressurser til digitalisering, registrering og tilgjengeliggjøring
3. Utrede muligheten for og planlegge forsendelse av fysisk materiale for digitalisering til Nasjonalbiblioteket i Mo i Rana.
4. Skrive ny plan for digitalisering – for perioden 2023-2030.

Målsettinger:

Digitalisert og publisert på Digitalt Museum.

Årtstall	2030	2040	2050
Antall digitaliserte objekter	131 000*	188 000	253 000
Antall publisert på Digitalt Museum	60 000*	100 000	150 000

*Disse målene er realistiske hvis vi sender materiale til Nasjonalbiblioteket for digitalisering.